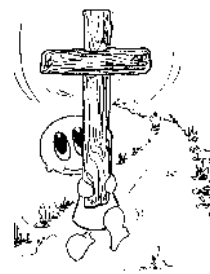

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA

2017. május 21-28.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Húsvét 6. vasárnapja: Magallán Szent Kristóf)

1./ Ma tartjuk templomunk nyilvános nagybúcsúját de. a 10 órai ünnepélyes főpapi koncert-nagymisén, melyben Székely János püspök, megbérmálja a fiatalokat. Énekkarunk J. de Haan: *Missa brevis*, Liszt F.: *Az egyház alapítása* és G. F. Handel *Halleluja* c. művét énekli motettákkal.

2./ Ma az Etalon kiadó könyveiből vásárolhatunk a templom mellett.

3./ Ma van a tömegtájékoztatás világnapja, mely a hiteles tájékoztatásra inti a felelős médiumokat. Sajnos ettől egyre távolodunk. Jól válogassuk meg, milyen hírforrásokból tájékozódunk.

4./ Jövő vasárnap Urunk, Jézus Krisztus mennybemenetelének ünnepe lesz áldozócsütörtökről áttéve. E napon lesz de. 10 órától a Nagyboldogasszony Ifjúsági Közösség találkozója is a Pál Apostol Iskolában.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h G Élő Rita és Júlia kislányok (névnap; *előtte litánia*) **É**

HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA: Magallán Szt. Kristóf és tömegtájékoztatás

8 h M +József és Margit szülők és +Attila fiuk **É**

9 h G **Ünnepélyes loretói litánia** **É**

10 h SzJ A Sándor- és a Mészáros-család halottai (*Búcsú bérmálással*) **K**

Kedd 19 h +Eszes Antal férj és +Antal fia (*előtte litánia*) **É**

Szerda 7 h +Reitinger Mihály és neje Julianna (*utána litánia*) **CS**

Áldozócsütörtök 19 h +Tarjáni László OB. (fehér; V.10-i tem.; *előtte litánia*) **É**

Péntek 7 h Élő Vera hálaadása 76. születésnapon (*utána litánia*) **É**

Szombat 19 h M Az +Hinka- és Lukács-szülők, +családtagok (*előtte litánia*) **É**

HÚSVÉT 7. VASÁRNAPJA: Urunk mennybemenetele; május 28.

8 h G +Kinga (44. évf.)

É 9 h G **Ünnepélyes loretói litánia** **É**

9.30 G *Kaszó Bence keresztelője* **CS**

10 h Zs +ifj. Maslowski Ferenc férj (22. évf.) **É**

A BÉRMÁLÁS SZENTSÉGE

A bérmálás latin neve *sacramentum confirmationis*, vagyis a megerősítés szentsége. Keleten megkenésnek (chrizma) vagy a szentolaj szentségének (müron) nevezik.

A bérmálásról tárgyaló egyházatyák minduntalan az első pünkösdre utalnak. Nem mintha akkor történt volna a bérmálás alapítása vagy első kiszolgáltatása, hanem azért, mert az első pünkösöd mintegy összefoglalása és jelzése mindannak, ami a bérmálásban végbemegy. A bérmálás szentsége azokban a javakban részesít, amelyek az első pünkösdkor áradtak ki, ezért a bérmálkozás kinek-kinek egyéni pünkösdje. Az Ószövetségben megígért messiási javak Isten Lelkéhez fűződnek (pl. Iz 61,1). A megdicsőült Krisztus először az apostolokat részesítette bennük (Jn 20,22), majd a meginduló egyházat (ApCsel 2,1-47), majd a Szentlélek a zsidókra és a pogányokra való kiárasztásával (ApCsel 10,1-11; 44-48) megmutatta, hogy ajándéka mindenkinek szól; végül azt is kinyilatkoztatta, hogy nemcsak közösségileg, hanem egyenként is lehet benne részesülni (ApCsel 19,1-7).

A zsidó pünkösöd elsősorban a gabona betakarításának ünnepe volt, másodsorban a lelki aratásé. Annak ünnepe, hogy miután a választott népnek Egyiptomból való kiszabadítása nyilvánvalóvá tette Jahve hűségét és hatalmát, a Sínai hegyen szövetség kötöttet Isten és az ő népe között. Ez a szövetség egyrészt a korábinál nagyobb igényekkel lépett föl a néppel szemben, másrészt kezdete lett a Messiásra való tudatos fölkészítésnek.

A mózesi szövetségekötés nem lehetett végleges: további kiegészítést, betetőzést kívánt. Ezt hozta meg az új szövetség, amely mintegy lelki aratása mindannak az ajándéknak, amit Isten a választott népnek ígért, és amely szövetség a törvényt kiegészítette a szeretet Lelkével, aki látható hatások formájában az első pünkösdkor lett mindenki előtt nyilvánvalóvá, ahogy Joel próféta (3,1-5) előre jelezte. Az első pünkösöd egyrészt az ószövetségi ígéretek beteljesedésének, másrészt Jézus megváltói műve gyümölcseinek „aratása”. Nem adott hozzá semmit Jézus művéhez, különösen a „húsvét titkához”, nem közölt új igazságokat, és nem adott új fölhatalmazásokat. Lényege: a Lélek arra képesítette a benne részesülőket, hogy Krisztus ígérete szerint (Jn 14,26) megértsék a korábban közölt igazságokat, és teljesíteni tudják azokat a feladatokat, amelyekkel Jézus megbízta őket, különösen hogy tanúságot tudjanak tenni az igazságról (vö. ApCsel 1,8).

A Szentlélek e különleges adományát az apostolok általában a keresztséggel együtt közölték. A kereszténységbe való „beavatás” az első időben ez volt: a keresztséggel egyidejűleg szolgáltatták ki a „Szentlélekkel való fölkenést”, majd bevezették az illetőt a közösségi istentiszteletbe, ahol részesült az eucharisztikus lakomában, és ettől kezdve részt vehetett a keresztény közösség életében. Mivel a bérmálás nem a keresztség kegyelmeinek gyarapítása, hanem a megváltás más-más mozzanatát jelzi és eszközli, ezért két külön szentségről van szó, melyek föladata a középkor elején időben különvált, amint az eucharisziáé is, különösen a gyermekkeresztelés elterjedésével. Nyugaton a XIII. sz. óta nem bérmálnak kisgyermeket, Keleten viszont igen. Dogmatikailag mindkét gyakorlat helyes, más kérdés a pasztorális szempont.